

Iran - China

Chamber of Commerce and Industries

اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

بولتن خبری روزانه

۱۱ شهریور ۱۴۰۵

اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

بولتن خبری روزانه اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

مورخ ۱۱ شهریور ۱۴۰۵

فهرست

- ۱- گفت‌وگوی کوتاه رؤسای جمهور ایران و چین در حاشیه اجلاس سران سازمان همکاری شانگهای
- ۲- تکذیب برخی ادعاها درباره توسعه روابط با چین
- ۳- قدرت‌نمایی شرق در برابر انحصار دلار؛ فرصت ایران در شانگهای
- ۴- دستورالعمل‌های چین برای فعالیت خارجی خودروسازان
- ۵- انرژی خورشیدی بزرگ‌ترین منبع تولید برق چین شد
- ۶- گام بلند چین برای تولید تراشه‌های پیشرفته هوش مصنوعی
- ۷- شی جین‌پینگ در نشست «سازمان همکاری شانگهای پلاس» سخنرانی مهمی ایراد کرد
- ۸- وزارت خارجه چین: رایزنی، سازندگی و بهره‌مندی مشترک خواست همه است
- ۹- سود سهام افراد خارجی از شرکت‌های سرمایه‌گذاری خارجی در چین مشمول پرداخت مالیات
- ۱۰- افزایش همکاری تجاری سازمان همکاری شانگهای توسط نهاد توسعه تجارت چین
- ۱۱- رونمایی چین از اقداماتی برای گسترش و ارتقاء مصرف کالاهای مصرفی

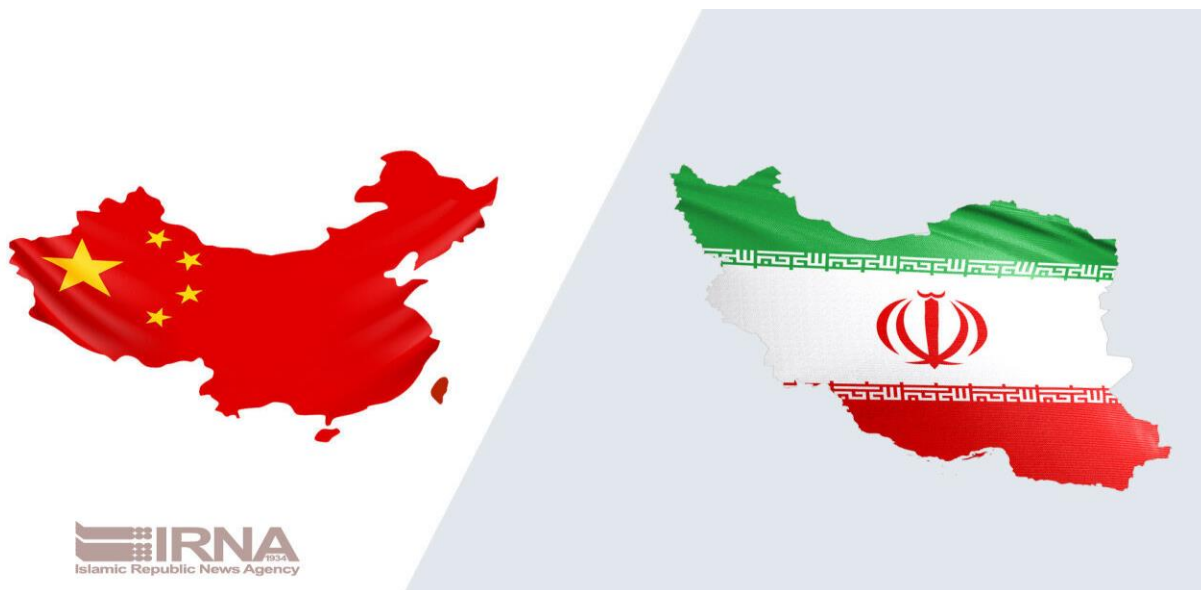
گفت‌وگوی کوتاه رؤسای جمهور ایران و چین در حاشیه اجلاس سران سازمان همکاری شانگهای

دکتر مسعود پزشکیان رئیس‌جمهور اسلامی ایران و آقای شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین در حاشیه اجلاس سران سازمان همکاری شانگهای در قرقیزستان با یکدیگر دیدار و گفت‌وگویی کوتاه داشتند.

به گزارش خبرگزاری صدا و سیما، این گفت‌وگو در جریان برنامه‌های اجلاس سران سازمان همکاری شانگهای و در حاشیه این رویداد انجام شد و دو رئیس‌جمهور برای دقایقی با یکدیگر به گفت‌وگو پرداختند.

خبرگزاری صدا و سیما

تهران - ایرنا - دفتر نماینده ویژه جمهوری اسلامی ایران در امور چین در پی انتشار برخی اظهارات و مطالب رسانه‌ای مبنی بر اینکه جمهوری خلق چین، سفر نماینده ویژه کشورمان در امور چین و گسترش روابط تهران و پکن را مشروط به تحقق مجموعه‌ای از شروط از سوی جمهوری اسلامی کرده است، اطلاعیه‌ای صادر کرد.

به گزارش ایرنا از اداره کل اخبار و رسانه‌های گروهی مجلس شورای اسلامی؛ دفتر نماینده ویژه جمهوری اسلامی ایران در امور چین امروز چهارشنبه ۱۱ شهریور در این اطلاعیه‌ای، انتساب چنین شروطی به طرف چینی و ادعای مشروط شدن سفر و توسعه روابط دو کشور به تحقق موارد مطرح‌شده را فاقد صحت دانست و اعلام کرد: مخالفت قاطع و صریح جمهوری خلق چین برابر تحریم‌های یکجانبه آمریکا نشان‌دهنده رویکرد حمایتی چین در قبال جمهوری اسلامی ایران است.

این اطلاعیه تاکید کرد: روابط جمهوری اسلامی ایران و جمهوری خلق چین بر پایه احترام متقابل، منافع مشترک و مشارکت جامع راهبردی دو کشور استوار بوده و همکاری‌ها و ریزنی‌های دو طرف در حوزه‌های سیاسی، اقتصادی، تجاری، سرمایه‌گذاری و سایر زمینه‌های مورد توافق، به‌طور مستمر در حال پیگیری و توسعه است.

دفتر نماینده ویژه جمهوری اسلامی ایران در امور چین همچنین افزود: از رسانه‌ها، فعالان سیاسی و صاحب‌نظران انتظار می‌رود در انتشار مطالب مرتبط با روابط خارجی کشور، به‌ویژه مناسبات با شرکای مهم بین‌المللی، دقت لازم را به عمل آورده و از انتشار اخبار، برداشتها و گمانه‌زنی‌های تأییدنشده که می‌تواند بر منافع ملی و روابط خارجی جمهوری اسلامی ایران تأثیرگذار باشد، خودداری کنند.

این اطلاعیه در ادامه خاطرنشان کرد: روابط خارجی کشور و منافع ملی، عرصه رقابت‌ها و منازعات جناحی و رسانه‌ای نیست و صیانت از آن، مسئولیتی مشترک است.

ایرنا

تهران - ایرنا - سازمان همکاری شانگهای با گردهم آوردن قدرت‌های بزرگی چون چین، روسیه، هند و ایران، به یکی از مهم‌ترین نشانه‌های تغییر موازنه قدرت در جهان تبدیل شده است؛

مجموعه‌ای که با در اختیار داشتن بخش قابل توجهی از جمعیت، اقتصاد و منابع انرژی جهان، در مسیر کاهش وابستگی به دلار و تقویت همکاری‌های مالی و تجاری گام برمی‌دارد و برای ایران نیز می‌تواند فرصتی برای گسترش بازارها و کاهش اثر تحریم‌ها را فراهم کند.

به گزارش خبرنگار سیاسی ایرنا، جهان در سال‌های اخیر به تدریج از نظم تک‌قطبی فاصله گرفته است؛ نظمی که در آن آمریکا نه تنها بزرگ‌ترین قدرت سیاسی و نظامی جهان، بلکه محور اصلی نظام مالی بین‌المللی و دلار، مهم‌ترین ابزار اعمال قدرت اقتصادی بود. اکنون اما ظهور و گسترش ائتلاف‌ها و سازمان‌هایی مانند سازمان همکاری شانگهای نشان می‌دهد مرکز ثقل اقتصاد جهانی با سرعت بیشتری به سمت آسیا و اوراسیا در حال حرکت است.

سازمان همکاری شانگهای البته یک ائتلاف نظامی ضدآمریکایی نیست و اعضای آن نیز در همه مسائل سیاسی و اقتصادی دیدگاه یکسانی ندارند، اما گردهم آمدن چین، روسیه، هند، ایران و کشورهای مهم آسیای مرکزی در یک چارچوب مشترک، به‌خودی‌خود نشانه‌ای از تغییر در هندسه قدرت جهانی است. مجموعه‌ای که میلیاردها نفر جمعیت، بخش بزرگی از بازارهای مصرف، ذخایر عظیم انرژی و چند قدرت بزرگ اقتصادی جهان را در کنار یکدیگر قرار داده، نمی‌تواند در معادلات آینده جهان بی‌تاثیر باشد.

اهمیت شانگهای برای ایران نیز تنها در سطح سیاسی خلاصه نمی‌شود. برای کشوری که سال‌ها با تحریم‌های مالی آمریکا و محدودیت‌های ناشی از سلطه دلار مواجه بوده، توسعه همکاری با قدرت‌های بزرگ آسیایی و ایجاد مسیرهای تازه برای تجارت، انرژی و مبادلات مالی می‌تواند بخشی از فشار تحریم‌ها را کاهش دهد.

باشگاه قدرت‌های بزرگ اوراسیا

سازمان همکاری شانگهای در سال ۲۰۰۱ با حضور چین، روسیه، قزاقستان، قرقیزستان، تاجیکستان و ازبکستان شکل گرفت. این سازمان در ادامه مسیر توسعه خود، هند و پاکستان را در سال ۲۰۱۷، ایران را در سال ۲۰۲۳ و بلاروس را در سال ۲۰۲۴ به جمع اعضای کامل اضافه کرد و اکنون ۱۰ عضو اصلی دارد.

فهرست اعضا به‌تنهایی نشان می‌دهد چرا شانگهای به یکی از مهم‌ترین سازمان‌های جهان تبدیل شده است. چین دومین اقتصاد بزرگ جهان است؛ هند یکی از سریع‌ترین اقتصادهای بزرگ در حال رشد جهان به شمار می‌رود؛ روسیه یک قدرت بزرگ انرژی و نظامی است و ایران نیز در قلب یکی از مهم‌ترین مناطق انرژی جهان قرار دارد.

در کنار این کشورها، قزاقستان و کشورهای آسیای مرکزی نیز از نظر انرژی، مواد معدنی، موقعیت ترانزیتی و اتصال شرق و غرب اهمیت فراوانی دارند. پاکستان با جمعیت عظیم خود و بلاروس با پیوندهای اقتصادی و ژئوپلیتیکی‌اش با روسیه نیز بر گستره این سازمان افزوده‌اند.

شانگهای علاوه بر اعضای اصلی، شبکه گسترده‌ای از کشورهای ناظر و شرکای گفت‌وگو دارد. بر اساس اطلاعات رسمی، افغانستان و مغولستان ناظر هستند و ۱۵ کشور نیز در جایگاه شریک گفت‌وگو با سازمان همکاری دارند.

بنابراین، شانگهای را نباید صرفاً مجموعه‌ای از چند کشور آسیایی دانست. این سازمان اکنون به بستری برای نزدیک شدن بخش بزرگی از کشورهای اوراسیا، خاورمیانه و جنوب آسیا تبدیل شده است.

میلیاردها نفر و یک بازار عظیم

یکی از مهم‌ترین شاخص‌های قدرت شانگهای، جمعیت اعضای آن است. چین و هند به‌تنهایی بیش از یک‌سوم جمعیت جهان را در خود جای داده‌اند و با اضافه شدن پاکستان، روسیه، ایران و کشورهای آسیای مرکزی، شانگهای به مجموعه‌ای با بیش از سه میلیارد نفر جمعیت تبدیل می‌شود. در مجموع جمعیت کشورهای عضو، حدود ۳,۴۶ میلیارد نفر معادل ۴۲ درصد جمعیت جهان است.

این عدد تنها یک آمار جمعیتی نیست؛ پشت آن بازاری عظیم قرار دارد. بازاری که از کارخانه‌های چین و مراکز فناوری هند تا منابع انرژی روسیه و ایران و مسیرهای تجاری آسیای مرکزی را در بر می‌گیرد.

در اقتصاد امروز جهان، قدرت فقط به میزان تولید ناخالص داخلی خلاصه نمی‌شود بلکه جمعیت، بازار مصرف، ظرفیت صنعتی، منابع طبیعی، فناوری، مسیرهای حمل‌ونقل و دسترسی به انرژی، همگی در شکل‌گیری قدرت اقتصادی نقش دارند. از این منظر، شانگهای مجموعه‌ای کم‌نظیر از این ظرفیت‌ها را در اختیار دارد.

اگر تولید ناخالص داخلی اسمی اعضای سازمان محاسبه شود، سهم بزرگی از اقتصاد جهان در این مجموعه قرار می‌گیرد و چین به‌عنوان موتور اصلی اقتصاد شانگهای، بخش عمده این وزن را تامین می‌کند. برآوردهای اقتصادی مختلف نشان می‌دهد که اعضای سازمان در مجموع حدود یک‌چهارم اقتصاد جهانی را در اختیار دارند، اما اگر تولید بر اساس برابری قدرت خرید سنجیده شود، وزن اقتصادهای آسیایی و در نتیجه سهم شانگهای از اقتصاد جهان به‌مراتب بیشتر خواهد بود.

این تفاوت اهمیت زیادی دارد. اقتصادهای غربی ممکن است همچنان در تولید ناخالص داخلی اسمی سهم بالایی داشته باشند، اما بخش مهمی از تولید صنعتی، مصرف انرژی، جمعیت و ظرفیت رشد اقتصادی جهان اکنون در آسیا متمرکز شده است. به همین دلیل است که آینده اقتصاد جهانی، بیش از گذشته، در پکن، دهلی، مسکو و دیگر مراکز اقتصادی آسیا رقم خواهد خورد.

بر اساس برآوردهای صندوق بین‌المللی پول در سال ۲۰۲۵، تولید ناخالص داخلی کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای، حدود ۲۶,۸ تریلیون دلار بوده است. پیش‌بینی برای سال ۲۰۲۶ افزایش تا ۳۵ درصد از تولید ناخالص جهان است.

ترکیب اقتصادی کشورهای عضو این سازمان، در حال نزدیک شدن به گروه ۷ با سهم حدود ۴۰-۴۵ درصد از اقتصاد جهانی است و اگر روند کنونی ادامه یابد، تا اوایل دهه ۲۰۳۰، کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای، از نظر وزن اقتصادی با کشورهای عضو گروه ۷ برابری خواهد کرد.

قدرتی که از زیر زمین می آید

یکی دیگر از مهم ترین مؤلفه های قدرت سازمان همکاری شانگهای، انرژی است. روسیه و ایران به تنهایی دو غول بزرگ گازی جهان محسوب می شوند. روسیه یکی از بزرگ ترین دارندگان ذخایر اثبات شده گاز طبیعی جهان است و ایران نیز در میان کشورهای دارای بزرگ ترین ذخایر گازی جهان قرار دارد.

در حوزه نفت نیز ایران، روسیه و قزاقستان ظرفیت بسیار بزرگی در اختیار دارند. چین نیز اگرچه صادرکننده بزرگ نفت نیست، اما به عنوان یکی از بزرگ ترین مصرف کنندگان انرژی جهان، نقشی تعیین کننده در بازار جهانی نفت دارد.

این ترکیب، معادله ای ویژه ایجاد کرده است. در یک سوی سازمان، تولیدکنندگان بزرگ نفت و گاز قرار دارند و در سوی دیگر، بزرگ ترین بازارهای مصرف انرژی جهان.

چین و هند به انرژی نیاز دارند؛ روسیه، ایران و کشورهای آسیای مرکزی منابع عظیم انرژی در اختیار دارند و همین مسئله می تواند همکاری اقتصادی میان اعضا را از سطح سیاسی فراتر ببرد و به یک ضرورت راهبردی تبدیل کند.

البته نمی توان گفت تمامی ذخایر انرژی اعضای شانگهای به صورت مشترک یا در قالب یک سیاست واحد اداره می شود. هر کشور سیاست انرژی مستقل خود را دارد و رقابت میان اعضا نیز وجود دارد اما واقعیت این است که حضور هم زمان تولیدکنندگان و مصرف کنندگان بزرگ انرژی در یک چارچوب همکاری، ظرفیت ایجاد ترتیبات جدید در بازار انرژی را افزایش می دهد.

در جهانی که انرژی همچنان یکی از ابزارهای اصلی قدرت است، این ظرفیت برای شانگهای یک مزیت راهبردی به شمار می رود. ایران و روسیه در مجموع حدود ۴۰ درصد از ذخایر گاز جهان را در اختیار دارند.

شانگهای علیه دلار

افزون بر این مزیت ها، بحث کاهش نقش دلار یکی از مهم ترین محورهایی است که نام سازمان هایی مانند شانگهای را بر سر زبان ها انداخته است. دلار آمریکا فقط یک پول ملی نیست؛ ستون اصلی بخش بزرگی از نظام مالی بین المللی است. حجم بزرگی از تجارت جهانی، ذخایر ارزی بانک های مرکزی و مبادلات بین المللی با دلار انجام می شود.

همین موقعیت، به آمریکا قدرتی فراتر از مرزهای خود داده است. وقتی یک کشور به شبکه مالی دلاری وابسته باشد، تحریم شدن از سوی آمریکا می تواند هزینه های سنگینی برای تجارت و اقتصاد آن ایجاد کند. محدودیت دسترسی به بانک ها، دشوار شدن انتقال پول و نگرانی شرکت ها از تحریم های ثانویه، از جمله ابزارهایی هستند که قدرت اقتصادی آمریکا را افزایش داده اند.

به همین دلیل، بسیاری از کشورها که حتی تحت تحریم های آمریکا قرار ندارند، اگرچه به دنبال حذف کامل دلار نیستند اما می خواهند وابستگی مطلق خود به آن را کاهش دهند.

در سازمان همکاری شانگهای نیز این موضوع به طور رسمی در دستور کار قرار گرفته است. نقشه راه افزایش تدریجی سهم ارزهای ملی در تسویه های متقابل میان اعضا از سال ۲۰۲۲ تصویب شد و سازمان همچنان سازوکارهای افزایش استفاده از ارزهای ملی و توسعه سیستم های پرداخت و تسویه را دنبال می کند.

این مسئله شاید در ظاهر یک موضوع بانکی به نظر برسد اما در واقع به یکی از مهم‌ترین میدان‌های رقابت قدرت در جهان تبدیل شده است.

اگر چین بتواند بخشی از تجارت خود را با یوان انجام دهد، اگر روسیه و چین بخش بیشتری از مبادلات خود را با ارزهای ملی تسویه کنند و اگر کشورهای دیگر نیز سازوکارهای مشابهی ایجاد کنند، سهم دلار در بخشی از تجارت کاهش پیدا می‌کند.

مقام‌های سازمان همکاری شانگهای نیز پیش‌تر تاکید کرده‌اند که دلار به‌شدت در نظام‌های پولی جهان ادغام شده و کنار گذاشتن آن فرایندی پیچیده و زمان‌بر است؛ با این حال، مسیر افزایش استفاده از ارزهای ملی، به‌ویژه در مبادلات دوجانبه، در حال پیگیری است.

بنابراین، تصویر واقع‌بینانه این نیست که شانگهای فردا دلار را کنار خواهد زد. واقعیت این است که جهان به سمت چندارزی شدن تدریجی حرکت می‌کند. دلار ممکن است همچنان مهم‌ترین ارز بین‌المللی باقی بماند اما دیگر تنها گزینه‌ای نیست که کشورها به آن فکر می‌کنند.

مکانیسم‌های کاهش هژمونی دلار

اجلاس تیانجین که اول سپتامبر ۲۰۲۵ برگزار شد با صدور بیانیه تیانجین، فصل تازه‌ای در فرایند دلارزدایی گشود.

افزایش استفاده از ارزهای ملی، نقشه راه برای افزایش تدریجی سهم ارزهای ملی در تسویه تجاری میان اعضا بود که در سال ۲۰۲۲ در سمرقند تصویب و در تیانجین تکمیل شد.

همچنین مسعود پزشکیان، رئیس جمهوری اسلامی ایران، پیشنهاد برای توسعه تجارت با ارزهای ملی و ایجاد زیرساخت‌های مالی دیجیتال مشترک را در اجلاس ۲۰۲۵ بیان کرد.

تاسیس بانک توسعه کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای، برای تامین مالی پروژه‌های زیرساختی بدون نیاز به سیستم مالی غربی و امکان انتشار اوراق قرضه و تامین مالی مستقل از بانک جهانی از دیگر تصمیمات اعضا برای کاهش هژمونی دلار بود.

اتصال تدریجی بانک‌های ایرانی به انجمن بانکی و ایجاد شبکه پرداخت مستقل از سوئیفت (SWIFT) نیز در همین مسیر بود.

از نمونه‌های عملی دلارزدایی نیز میتوان به صادرات نفت ایران به چین و تسویه ۹۰ درصد آن به یوآن و معاملات چین و روسیه با حذف دلار اشاره کرد.

چین، روسیه و هند؛ سه ضلع متفاوت یک قدرت بزرگ

یکی از ویژگی‌های مهم شانگهای، حضور هم‌زمان کشورهایی است که اگرچه در برابر یک‌جانبه‌گرایی غرب مواضع مشترکی دارند اما منافع کاملاً یکسانی ندارند.

چین و روسیه روابط راهبردی نزدیکی دارند و هر دو بر تقویت نظم چندقطبی تاکید می‌کنند. در نشست گذشته سازمان همکاری شانگهای نیز رهبران دو کشور بر همکاری برای اصلاح ساختار حکمرانی جهانی و حرکت به سوی جهانی چندقطبی تاکید کردند.

هند اما رابطه متفاوتی با غرب دارد و هم‌زمان با عضویت فعال در شانگهای، همکاری‌های گسترده‌ای با آمریکا و کشورهای غربی نیز دنبال می‌کند.

همین تفاوت‌ها نشان می‌دهد که شانگهای یک بلوک یکپارچه مانند ناتو نیست. اعضای آن درباره همه مسائل اتفاق نظر ندارند و حتی در برخی حوزه‌ها رقیب یکدیگر محسوب می‌شوند اما دقیقاً همین مسئله می‌تواند یکی از ویژگی‌های نظم جدید جهان باشد؛ جهانی که در آن کشورها مجبور نیستند تنها در یک اردوگاه قرار بگیرند.

هند می‌تواند با آمریکا همکاری کند و هم‌زمان عضو شانگهای باشد. کشورهای آسیای مرکزی می‌توانند با روسیه و چین همکاری کنند و در عین حال روابط اقتصادی خود با اروپا را توسعه دهند.

این همان چیزی است که قدرت آمریکا را به تدریج با چالش مواجه می‌کند. کاهش اجبار کشورها برای انتخاب میان شرق یا غرب. مسئله مهم‌تر، کاهش انحصار قدرت است. جهان امروز دیگر جهان دهه ۱۹۹۰ نیست؛ زمانی که پس از فروپاشی شوروی، آمریکا بدون رقیب جدی در بسیاری از عرصه‌های جهانی حضور داشت.

اکنون چین به یک قدرت اقتصادی و فناوری بزرگ تبدیل شده، هند در حال رشد است، روسیه همچنان یک بازیگر مهم انرژی و نظامی محسوب می‌شود و کشورهای دیگری مانند ایران، برزیل و قدرت‌های منطقه‌ای نیز تلاش می‌کنند نقش مستقل‌تری ایفا کنند. و شانگهای یکی از نمادهای این تغییر است.

نشست اخیر این سازمان در قرقیزستان نیز با حضور رهبران چین، روسیه، هند، ایران و دیگر کشورها برگزار شد؛ نشستی که بار دیگر توجه‌ها را به نقش این مجموعه در شکل‌گیری موازنه‌های جدید جهانی جلب کرد.

ایران و فرصت خروج از بن‌بست‌های تحریمی

برای ایران، اهمیت شانگهای شاید بیش از هر چیز در فرصت‌های اقتصادی آن باشد. ایران سال‌ها با محدودیت‌های ناشی از تحریم‌های آمریکا مواجه بوده است. تحریم‌ها نه تنها فروش نفت، بلکه انتقال پول، بیمه، حمل‌ونقل و همکاری بانکی را نیز تحت تأثیر قرار داده‌اند. در چنین شرایطی، عضویت در سازمانی که چین، روسیه، هند و بسیاری از کشورهای مهم منطقه در آن حضور دارند، می‌تواند ظرفیت‌های تازه‌ای ایجاد کند.

نخستین فرصت، گسترش تجارت با ارزهای ملی است. هرچه ایران بتواند بخش بیشتری از تجارت خود با شرکای بزرگ را خارج از مدار دلار انجام دهد، یکی از ابزارهای فشار تحریمی آمریکا کم‌اثرتر خواهد شد. حضور بانک مرکزی ایران در گفت‌وگوهای مربوط به گسترش تسویه با ارزهای ملی نیز نشان می‌دهد تهران به این مسیر توجه دارد.

فرصت دوم، گسترش کریدورهای ترانزیتی است. ایران در نقطه‌ای قرار گرفته که می‌تواند شمال و جنوب و شرق و غرب را به یکدیگر متصل کند. اتصال روسیه به آب‌های جنوبی، ارتباط آسیای مرکزی با خلیج فارس و پیوند مسیرهای چین و هند با بازارهای منطقه، همگی ظرفیت‌هایی هستند که می‌توانند جایگاه ایران را در اقتصاد اوراسیا افزایش دهند.

فرصت سوم، بازار انرژی است. ایران دارای ذخایر عظیم نفت و گاز است و در عین حال، چین و هند از بزرگ‌ترین مصرف‌کنندگان انرژی جهان محسوب می‌شوند. عضویت فعال‌تر ایران در ترتیبات اقتصادی و انرژی شانگهای می‌تواند به تثبیت بازارهای صادراتی و ایجاد سازوکارهای جدید همکاری کمک کند.

فرصت چهارم، تنوع‌بخشی به شرکای اقتصادی است. یکی از مشکلات اقتصاد تحریم‌شده، محدود شدن گزینه‌هاست. هرچه تعداد مسیرهای تجاری، بانکی و حمل‌ونقلی ایران بیشتر شود، قدرت تحریم‌کننده برای مسدود کردن همه مسیرها کاهش پیدا می‌کند.

البته عضویت در شانگهای به معنای پایان تحریم‌ها نیست. چین، روسیه، هند و دیگر اعضای سازمان، هر کدام منافع اقتصادی خود را دارند و همه آنها حاضر نیستند برای همکاری با ایران، هزینه نامحدود تحریم‌های ثانویه آمریکا را بپردازند.

بانک‌ها و شرکت‌های بزرگ همچنان ممکن است از ترس مجازات‌های آمریکا، در همکاری با ایران احتیاط کنند. وابستگی بخش مهمی از نظام مالی جهان به دلار نیز همچنان واقعیتی مهم است. فشار واشنگتن بر شرکای تجاری ایران و تلاش برای محدود کردن مسیرهای اقتصادی تهران نیز نشان می‌دهد که تحریم همچنان ابزاری فعال در سیاست خارجی آمریکا است.

اما میان بی‌اثر شدن کامل تحریم و کاهش اثربخشی تحریم تفاوت بزرگی وجود دارد. شانگهای می‌تواند در گزینه دوم برای ایران اهمیت زیادی داشته باشد.

اگر ایران بتواند تجارت خود را با چین، هند، روسیه و آسیای مرکزی افزایش دهد، اگر کریدورهای حمل‌ونقل خود را توسعه دهد، اگر سازوکارهای مالی و تسویه با ارزهای ملی را عملیاتی کند و اگر همکاری‌های انرژی خود را از سطح توافقی‌های سیاسی به پروژه‌های اقتصادی واقعی برساند، هزینه تحریم برای اقتصاد ایران کاهش خواهد یافت.

به بیان دیگر، شانگهای به‌تنهایی تحریم‌ها را خنثی نمی‌کند، اما می‌تواند بخشی از زیرساخت لازم برای کاهش اثر تحریم‌ها را فراهم کند.

از عضویت سیاسی تا دستاورد اقتصادی

اکنون مهم‌ترین مسئله برای ایران، حضور در نشست‌ها و صدور بیانیه‌های سیاسی نیست. عضویت در یک سازمان زمانی ارزش اقتصادی واقعی پیدا می‌کند که به افزایش تجارت، سرمایه‌گذاری، اتصال بانکی و توسعه زیرساخت منجر شود.

ایران باید بتواند از موقعیت خود در شانگهای برای افزایش حجم تجارت با اعضا استفاده کند؛ پروژه‌های مشترک حمل‌ونقل و انرژی را فعال کند؛ ارتباط میان بانک‌ها و نظام‌های پرداخت را توسعه دهد و موانع داخلی تجارت و سرمایه‌گذاری را کاهش دهد.

در غیر این صورت، عضویت در شانگهای می‌تواند به یک دستاورد مهم سیاسی تبدیل شود، بدون آنکه تمام ظرفیت اقتصادی آن بالفعل شود.

واقعیت این است که سازمان همکاری شانگهای هنوز فاصله زیادی تا تبدیل شدن به یک اتحادیه اقتصادی یکپارچه مانند اتحادیه اروپا دارد زیرا اعضای آن دارای اقتصادها، منافع و حتی اختلافات سیاسی متفاوتی هستند. اما شاید قرار هم نیست شانگهای نسخه شرقی اتحادیه اروپا باشد.

نقش اصلی آن می‌تواند ایجاد شبکه‌ای از همکاری باشد؛ شبکه‌ای که کشورهای عضو از طریق آن بتوانند مسیرهای بیشتری برای تجارت، انرژی، ترانزیت و همکاری مالی ایجاد کنند.

شانگهای نمی‌تواند به‌تنهایی زنجیر تحریم‌ها را از پای اقتصاد ایران باز کند اما می‌تواند بخشی از راهی باشد که این زنجیر را کوتاه‌تر و قدرت فشار آن را کمتر می‌کند.

ایرنا

رگولاتورهای چینی روز سه‌شنبه دستورالعمل‌های جدیدی برای فعالیت خودروسازان در بازارهای خارجی منتشر کردند.

به گزارش ایسنا، بر اساس این دستورالعمل‌ها، شرکت‌های خودروسازی باید قوانین مربوط به سرمایه‌گذاری خارجی و فعالیت‌های تجاری برون‌مرزی را رعایت کنند و در زمینه‌های مبارزه با انحصار، مقابله با فساد و مسئولیت اجتماعی، استانداردهای لازم را تقویت کنند.

این مقررات در حالی وضع شده که خودروسازان چینی که در راس آنها بی‌وای‌دی قرار دارد، به سرعت در حال گسترش حضور خود در بازارهای جهانی هستند. تشدید رقابت در بازار داخلی چین، خودروسازان را به سمت یافتن فرصت‌های رشد در بازارهای خارج از کشور سوق داده است.

طبق این دستورالعمل‌ها، خودروسازان باید قیمت محصولات را بر اساس هزینه‌ها و شرایط بازار تعیین کنند، از استفاده از قیمت برای ایجاد مزیت رقابتی ناعادلانه خودداری کنند. همچنین از کاهش یا افزایش شدید و مکرر قیمت‌ها که می‌تواند به مصرف‌کنندگان یا اعتبار برند آسیب بزند، پرهیز کنند.

شرکت‌ها همچنین موظفند اطلاعات تبلیغاتی صحیح و شفاف ارائه دهند و از تبلیغات گمراه‌کننده خودداری کنند و برای حفظ اعتبار برندهای خودروسازی چینی در بازارهای خارجی تلاش کنند.

این دستورالعمل‌ها همچنین از شرکت‌ها می‌خواهند قوانین ضدانحصار و رقابت سالم را رعایت کنند، اطمینان حاصل کنند خودروهای صادراتی با نیازهای بازار مقصد مطابقت دارند و قوانین کار کشورهای میزبان را رعایت کنند. همچنین، مدیریت ریسک در زمینه شرایط سیاسی، اقتصادی و ایمنی کشورهای مقصد را تقویت کنند.

طبق آمار رسمی، چین در سال ۲۰۲۵ حدود ۸,۳۲ میلیون دستگاه خودرو به بیش از ۲۰۰ کشور و منطقه صادر کرده است. همچنین شرکت‌های چینی در بیش از ۸۰ بازار در پروژه‌های تولید خودرو سرمایه‌گذاری کرده‌اند.

بر اساس گزارش رویترز، یک مقام وزارت بازرگانی چین گفت: هدف از این دستورالعمل‌ها، ایجاد استقرار «منطقی و منظم» زنجیره‌های صنعتی و تامین در سطح بین‌المللی و حمایت از توسعه بلندمدت صنعت خودروی چین در بازارهای جهانی است.

پنل‌های خورشیدی اکنون با پشت سر گذاشتن زغال‌سنگ، به بزرگ‌ترین منبع ظرفیت تولید برق چین تبدیل شده‌اند که نشان‌دهنده شتاب گسترش انرژی‌های سبز در این کشور است.

به گزارش ایسنا، شبکه دولتی تلویزیون مرکزی چین (CCTV) به نقل از اداره ملی انرژی این کشور گزارش کرد ظرفیت انرژی خورشیدی چین در پایان جولای، به ۱۲۸۶ گیگاوات رسید و ۳۱,۵ درصد از مجموع ظرفیت نصب شده تولید برق چین را به خود اختصاص داد.

شورای برق چین پیش‌تر اعلام کرده بود ظرفیت خورشیدی در پایان ژوئن تنها یک گیگاوات کمتر از ظرفیت نیروگاه‌های زغال‌سوز بوده است.

چین همچنان بازیگر اصلی زنجیره تامین جهانی انرژی خورشیدی محسوب می‌شود و پیش‌بینی می‌شود سرمایه‌گذاری در این بخش طی پنج سال آینده از دو تریلیون یوان (۲۹۸ میلیارد دلار) فراتر رود.

تولید برق خورشیدی چین نیز در هفت ماه نخست ۲۰۲۶ با افزایش ۱۵,۵ درصدی نسبت به مدت مشابه سال گذشته، به ۸۰۲,۴ میلیارد کیلووات‌ساعت رسید که حدود یک‌هشتم کل برق تولید شده در این کشور را شامل می‌شود.

این رکورد در شرایطی ثبت شده است که سرعت نصب ظرفیت‌های تجدیدپذیر در چین طی سال جاری به میزان قابل‌توجهی کاهش یافته است. این کاهش پس از اصلاح سیاست‌های حمایتی انرژی رخ داد، اصلاحاتی که به پرداخت درآمد تضمین شده برای پروژه‌های بادی و خورشیدی پایان داد.

بلومبرگ گزارش کرد، چین در هفت ماه نخست ۲۰۲۶، حدود ۸۶ گیگاوات ظرفیت خورشیدی جدید به شبکه اضافه کرد، در حالی که تنها در ماه مه ۲۰۲۵، آخرین ماه پیش از اجرای سیاست جدید، ۹۳ گیگاوات ظرفیت خورشیدی به این کشور افزوده شده بود.

ایسنا

تراشه ساز چینی CXMT تولید تراشه های پیشرفته با پهنای باند بالا را در مقادیر اندک آغاز کرده است.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از رویترز، براساس گزارش نشریه اینفورمیشن و به نقل از دومنبع معتبر در حال تولید HBM3E، نوعی پیشرفته از حافظه با پهنای باند بالا (HBM) است که در تراشه‌های هوش مصنوعی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

این شرکت قصد دارد در سال ۲۰۲۷ ظرفیت تولید خود را افزایش دهد.

در گزارش مذکور آمده چند شرکت چینی طراحی تراشه، از جمله T-Head متعلق به گروه علی بابا و شرکت Cambricon Technologies مستقر در پکن، در حال آزمایش این حافظه روی پردازنده‌های خود هستند.

اگر همه چیز طبق برنامه پیش برود، این شرکت‌ها ممکن است از حافظه CXMT در محصولات خود از اوایل سال آینده استفاده کنند.

مهر

شی جین پینگ در نشست «سازمان همکاری شانگهای پلاس» سخنرانی مهمی ایراد کرد

شی جین پینگ رئیس‌جمهوری خلق چین، بعدازظهر روز سه‌شنبه اول سپتامبر به وقت محلی، در بیشکک در نشست «سازمان همکاری شانگهای پلاس» حضور یافت و سخنرانی مهمی با عنوان «پیشبرد مشترک جهان چندقطبی برابر و منظم، تحقق حکمرانی جهانی عادلانه‌تر و منطقی‌تر» ایراد کرد.

شی جین پینگ در بخشی از این سخنرانی، با بیان این که این نشست بر تقویت نقش سازمان ملل متحد و شکل‌گیری جهان چندقطبی تمرکز دارد و مسئولیت تاریخی سازمان همکاری شانگهای را در اصلاح و بهبود حکمرانی جهانی نشان می‌دهد، تاکید کرد: چین به عنوان یک قدرت بزرگ مسئول، پیشبرد چندقطبی‌شدن برابر و منظم جهان را فعالانه ترویج می‌کند؛ برابری در حاکمیت و احترام متقابل جزو اصول بنیادین است، توازن و نظم و رعایت حکمرانی قانونی ضرورت اجتناب‌ناپذیر است، چندجانبه‌گرایی و گفت‌وگو و مشورت مسیر کلیدی است و همکاری برد-برد و فراگیری، جهت‌گیری اصلی توسعه است.

رئیس‌جمهوری چین گفت: باید ارزش‌های مشترک بشریت را ارتقا داد و استانداردهای دوگانه، استثنائگرایی، مداخله و زورگویی و قانون جنگل را کنار گذاشت و قانونمندی‌سازی روابط بین‌الملل را به پیش برد. قدرت‌های بزرگ به‌ویژه باید در رعایت مقررات و حکمرانی قانونی پیشگام باشند و برای مقابله با مشکلات جهانی همکاری کنند.

شی جین پینگ تاکید کرد: باید بر این اصل پایبند بود که امور جهان باید با مشورت کشورها با یکدیگر به پیش برود و قواعد بین‌المللی را نیز باید کشورها به‌طور مشترک تدوین کنند. اعتبار و نشاط سازمان ملل باید احیا شود و انواع سازوکارهای چندجانبه جهانی و منطقه‌ای باید هماهنگ‌تر و کارآمدتر گردند. باید بر موضوع‌های توسعه تمرکز کرد، به همکاری باز پایبند بود، شکاف دیجیتال و هوشمند را از بین برد و دستاوردهای انقلاب فناوری و توسعه را به مردم همه کشورها به ارمغان آورد.

شی جین پینگ برای ایفای بهتر نقش سازمان همکاری شانگهای سه پیشنهاد مطرح کرد:

نخست، با «نیروی همکاری شانگهای» رونق و شکوفایی مشترک اوراسیا را به حرکت درآورد. باید به مزایا ادامه داد و پتانسیل‌ها را استخراج کرد، با ساخت مشترک باکیفیت «کمربند و جاده» قطب‌های رشد متعدد اوراسیا را به هم پیوند زد، به یکدیگر توان بخشید، با هم موفق شد، فرصت‌های مشترک آفرید و رونق را تقسیم کرد.

دوم، با «خرد همکاری شانگهای» رشد و تقویت جنوب جهانی را پیش برد. باید «روحیه شانگهای» را اشاعه داد، شرکای «سازمان همکاری شانگهای پلاس» را متحد و گسترش داد و به‌طور مشترک برای صلح صدا بلند کرد، برای توسعه نیرو جمع کرد، برای همکاری پل زد و برای برد-برد راه هموار کرد.

سوم، با «اقدام همکاری شانگهای» اصلاح و بهبود حکمرانی جهانی را رهبری کرد. باید بر همراهی بدون ائتلاف و گفت‌وگو بدون تقابل پایبند بود، بر مشورت مشترک، ساخت مشترک و بهره‌مندی مشترک اصرار ورزید و مشارکت برابر و بهره‌مندی همگانی کشورها در حکمرانی جهانی را پیش برد.

صدیر چاروف، رئیس‌جمهور قرقیزستان و رئیس دوره‌ای سازمان همکاری شانگهای ریاست این نشست را برعهده گرفت. رئیس‌جمهور بلاروس، نخست‌وزیر هند، رئیس‌جمهور ایران، رئیس‌جمهور قزاقستان، نخست‌وزیر پاکستان، رئیس‌جمهور روسیه، رئیس‌جمهور تاجیکستان و رئیس‌جمهور ازبکستان — اعضای سازمان — و همچنین رهبران کشورهای دعوت‌شده از جمله مغولستان، آذربایجان، ارمنستان، مصر، لائوس، ترکیه، ویتنام و توگو و همچنین آنتونیو گوتش دبی‌رکل سازمان ملل متحد و مسئولان سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای در این نشست حضور داشتند.

پیش از آغاز نشست، شی جین‌پینگ در ضیافت استقبالی که رئیس‌جمهور قرقیزستان برای سران هیئت‌های شرکت‌کننده ترتیب داده بود، حضور یافت و با آنان عکس گروهی گرفت.

CGTN فارسی

سخنگوی وزارت خارجه چین روز سه شنبه اول سپتامبر در یک نشست خبری و در پاسخ به پرسش یکی از خبرنگاران درباره اولین سالگرد مطرح شدن ابتکار حکمرانی جهانی از سوی رئیس جمهور شی جین‌پینگ و واکنش مثبت جامعه جهانی به این ابتکار گفت: دستاوردهای یک سال گذشته نشان می‌دهد که رایزنی، سازندگی و بهره‌مندی مشترک خواست همه است، عموم کشورها بر سر پایبندی بر چندجانبه‌گرایی با هم تفاهم دارند و ایجاد یک سازوکار حکمرانی جهانی عادلانه‌تر و معقول‌تر مورد انتظار مشترک همه است.

گوئو جیاکون، اظهار داشت که در طول یک سال گذشته، ابتکار حکمرانی جهانی روزبه‌روز در دل‌های مردم نفوذ کرده و با تبدیل شدن از یک طرح چینی به یک اقدام بین‌المللی، نیروی حیاتی، توانایی نفوذ و جذابیت چشمگیر خود را نشان داده است. این ابتکار با ایجاد یک اجماع گسترده در سطح بین‌المللی و به خاطر همخوانی داشتن با اصول و اهداف منشور سازمان ملل متحد، به سرعت مورد حمایت و استقبال نزدیک به ۱۶۰ کشور و سازمان بین‌المللی قرار گرفته است. همچنین بیش از ۶۰ کشور مشتاقانه به «گروه دوستان حکمرانی جهانی» پیوسته‌اند و هماهنگی‌های فشرده در مورد موضوعات متعدد مربوط به حکمرانی جهانی میان آنها صورت گرفته است. همچنین پس از مطرح شدن این طرح سازمان‌های بین‌المللی مانند بریکس و سازمان همکاری شانگهای توسعه یافته‌اند و دامنه نمایندگی و حق اظهار نظر کشورهای «جنوب جهانی» به‌طور مستمر تقویت شده است.

پکن -- طبق اطلاعیه مشترک وزارت دارایی و اداره مالیات کشور، چین از اول سپتامبر، مالیات بر درآمد شخصی ۲۰ درصدی را بر سود سهام و پاداش‌هایی که افراد خارجی از شرکت‌های سرمایه‌گذاری خارجی دریافت می‌کنند، اعمال خواهد کرد.

طبق قانون مالیات بر درآمد شخصی چین، افراد مدت‌هاست که ملزم به پرداخت مالیات ۲۰ درصدی بر درآمد سود سهام و پاداش هستند. چین برای تشویق اصلاحات و گشایش و جذب سرمایه‌گذاری خارجی، از سال ۱۹۹۴ معافیت موقت از چنین درآمدی را برای افراد خارجی اعطا کرده است.

لیو یی، مدیر مرکز چین برای امور مالی عمومی و مالیات در دانشگاه پکن، گفت: این معافیت مالیاتی که بیش از سه دهه است برقرار است، نقش مثبتی در جذب سرمایه خارجی در مرحله خاصی از توسعه ایفا کرده است.

لیو افزود، با این حال، با تسریع ساخت یک اقتصاد بازار سوسیالیستی با استاندارد بالا در چین، سرمایه‌گذاران خارجی اکنون توجه بیشتری به محیط کلی کسب و کار، از جمله حاکمیت قانون، مقیاس بازار و امکانات پشتیبانی صنعتی دارند.

لی شوهونگ، معاون رئیس موسسه حسابداری ملی پکن، با تکیه بر تجربیات بین‌المللی خاطرنشان کرد که وقتی اقتصادی به مرحله خاصی از توسعه می‌رسد، عموماً دیگر برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی به مشوق‌های مالیاتی وابسته نیست، بلکه بر ایجاد یک محیط بازار پایدار، سالم و منصفانه تمرکز می‌کند.

وی افزود که این اقدام به حفظ انصاف و یکنواختی سیستم مالیاتی، ایجاد محیطی سالم‌تر برای سرمایه‌گذاری خارجی، رفع نقاط ضعف مالیاتی و پیشبرد ساخت یک بازار ملی یکپارچه کمک می‌کند.

لی خاطرنشان کرد که بار مالیاتی واقعی برای سهامداران حقیقی خارجی شرکت‌های سرمایه‌گذاری خارجی افزایش نخواهد یافت.

وی توضیح داد که کشورهای بزرگ اروپایی و آمریکایی عموماً یک سیستم مالیات بر درآمد جهانی را اعمال می‌کنند، به این معنی که ساکنان خود را بر اساس درآمد حاصل از همه منابع، از جمله سود سهام از چین، مالیات می‌دهند. طبق معافیت قبلی، یک فرد خارجی که سود سهام معاف از مالیات در چین دریافت می‌کرد، همچنان باید مالیات معادل آن را به کشور محل اقامت خود پرداخت می‌کرد و در نتیجه هیچ کاهش مالیاتی واقعی رخ نمی‌داد.

«با لغو معافیت، مالیات بر درآمد افراد که در چین پرداخت می‌شود، می‌تواند در بدهی مالیاتی کشور مبدأ آنها منظور شود. بنابراین، بار مالیاتی واقعی افزایش نخواهد یافت.»

افزایش همکاری تجاری سازمان همکاری شانگهای توسط نهاد توسعه تجارت چین

پکن، ۳۱ آگوست (شینخوا) -- یانگ فان، سخنگوی شورای ترویج تجارت بین‌الملل چین (CCPIT)، روز دوشنبه گفت که این شورا امسال تلاش‌های خود را برای تعمیق همکاری‌های تجاری در سازمان همکاری شانگهای (SCO) افزایش داده است.

یانگ در یک کنفرانس مطبوعاتی گفت: این تلاش‌ها بر همکاری‌های صنعتی و زنجیره تأمین، تطبیق تجاری و خدمات حقوقی تجاری متمرکز بوده است. CCPIT به عنوان سازمان اصلی چینی برای شورای بازرگانی SCO فعالیت می‌کند.

شش کشور عضو SCO در چهارمین نمایشگاه بین‌المللی زنجیره تأمین چین در پکن در ماه ژوئن شرکت کردند. قزاقستان ۱۱ شرکت را برای نمایش سازماندهی کرد، چهار بانک بزرگ پاکستانی خدمات تسویه حساب مرزی را به نمایش گذاشتند. پارک صنعتی چین-بلاروس به عنوان نمونه شاخص همکاری پارک‌های صنعتی ذکر شد. شرکت‌هایی از قرقیزستان و ازبکستان نیز محصولات خود را در کنار شرکت‌هایی از منطقه خودمختار سین کیانگ اویغور در شمال غربی چین در زنجیره انرژی پاک به نمایش گذاشتند.

سازمان همکاری شانگهای (SCO) در هر چهار دوره این نمایشگاه به اشکال مختلف شرکت کرده است و در دوره سوم، مجمع تجاری SCO برگزار شد.

CCPIT همچنین اعزام هیات‌های تجاری چینی را به کشورهای عضو SCO و شرکای گفتگو، از جمله بلاروس و ترکیه، سازماندهی کرده است. در ماه ژوئن، هیاتی متشکل از ۲۹ شرکت چینی در مجمع تجاری سرمایه‌گذاری SCO در قرقیزستان، که ریاست دوره‌ای SCO را برای سال‌های ۲۰۲۵-۲۰۲۶ بر عهده دارد، شرکت کردند.

همچنین میزبان چندین هیئت تجاری از کشورهای SCO بوده و رویدادهایی مانند جلسه سطح بالا بین امامعلی رحمان، رئیس‌جمهور تاجیکستان، و رهبران تجاری چین را سازماندهی کرده است که منجر به علاقه شدید به همکاری‌های آینده شده است.

در هفت ماه اول، سیستم ملی ترویج تجارت چین ۶۶۹۵۰۰ گواهی مبدا برای صادرات به کشورهای عضو SCO صادر کرده است که نسبت به سال قبل ۹,۶۲ درصد و ۵۶۱ کارنه ATA، اسناد گمرکی بین‌المللی مورد استفاده برای واردات و صادرات موقت، ۴۵,۷۱ درصد افزایش یافته است.

یانگ گفت که CCPIT به ترویج همکاری نزدیک‌تر بین جوامع تجاری منطقه‌ای ادامه خواهد داد و به ایجاد یک جامعه نزدیک‌تر SCO با آینده‌ای مشترک کمک خواهد کرد.

امسال بیست و پنجمین سالگرد SCO است. طبق اعلام وزارت بازرگانی، تجارت چین با سایر اعضای SCO در سال ۲۰۲۵ به ۵۲۳,۵ میلیارد دلار آمریکا رسید که ۸ درصد از کل تجارت خارجی چین را تشکیل می‌دهد.

رونمایی چین از اقداماتی برای گسترش و ارتقاء مصرف کالاهای مصرفی

پکن، ۳۱ آگوست (شینهوا) -- چین از اقداماتی برای گسترش و ارتقاء مصرف کالاهای مصرفی رونمایی کرده است که هدف آن رساندن کل فروش خرده فروشی کالاهای مصرفی به حدود ۶۰ تریلیون یوان (حدود ۸,۸۵ تریلیون دلار آمریکا) تا سال ۲۰۳۰ است، طبق یک دستورالعمل اجرایی که روز دوشنبه منتشر شد.

این دستورالعمل که به طور مشترک توسط هفت وزارتخانه دولتی، از جمله وزارت بازرگانی و کمیسیون توسعه و اصلاحات ملی صادر شده است، خواستار تقویت بازارهای ۱۰ تریلیون یوانی در زمینه‌هایی مانند مصرف سبز، هوشمند و سلامت تا سال ۲۰۳۰ است.

انتظار می‌رود فروش خرده فروشی دسته‌های محصولات تریلیون یوانی، از جمله خودرو، لوازم خانگی، تجهیزات ارتباطی، منسوجات و پوشاک، نیز به رشد خود ادامه دهد و این بازارها همچنان در میان بزرگترین بازارهای جهان باقی بمانند.

این دستورالعمل چهار وظیفه اصلی برای ترویج مصرف کالاها را مشخص می‌کند، یعنی ترویج مصرف کالاهای بادوام، بهبود کیفیت کالاهای مصرفی روزمره، حمایت از مصرف محصولات تخصصی و تقویت تقاضا برای محصولات ارتقا یافته.

این دستورالعمل همچنین اقداماتی را مشخص می‌کند که شامل گسترش مصرف خودرو در کل زنجیره صنعتی، ترویج کاربردهای خانه هوشمند، حمایت از مصرف محصولات برای سالمندان و کودکان و افزایش مصرف محصولات سبز، هوشمند و بهداشتی می‌شود.

این دستورالعمل همچنین خواستار بهبود امکانات مصرف شهری و روستایی و استانداردهای محصولات مصرفی، تقویت توسعه برند و حمایت مالی و مالی و حفظ نظم در بازار کالاهای مصرفی است.

این دستورالعمل پس از انتشار اولین برنامه پنج ساله چین که منحصراً به گسترش مصرف در ماه ژوئیه اختصاص داده شده بود، منتشر شد. این طرح به دنبال بهره‌برداری بهتر از پتانسیل بازار وسیع کشور، بهینه‌سازی ساختار مصرف و بهبود معیشت مردم است.

به عنوان بخشی از تلاش‌ها برای تقویت مصرف در سال جاری، چین قصد دارد ۲۵۰ میلیارد یوان اوراق قرضه خزانه ویژه بسیار بلندمدت را برای برنامه‌های مبادله کالاهای مصرفی اختصاص دهد و یک صندوق هماهنگی مالی-مالی ویژه ۱۰۰ میلیارد یوانی برای تسهیل گسترش تقاضای داخلی ایجاد کند.

در نیمه اول سال، برنامه‌های معاوضه کالاهای مصرفی، ۱,۱ تریلیون یوان فروش ایجاد کردند که در ۱۵۰ میلیون مورد به نفع مصرف‌کنندگان بود. طبق اعلام وزارت بازرگانی، در این دوره، ۳,۷۱ میلیون خودرو و ۶۳,۲۷ میلیون لوازم خانگی معامله شد، در حالی که خرید محصولات دیجیتال و هوشمند در مجموع ۷۹,۱ میلیون واحد بود.

در هفت ماه اول سال جاری، کل فروش خرده‌فروشی کالاهای مصرفی چین به ۲۸,۷۷ تریلیون یوان رسید که نسبت به سال گذشته ۱,۲ درصد افزایش یافته است.